

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

navrhovatele: **M. O.**

bytem N. 9/136

I. n. H.

proti

odpůrci:

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o návrhu navrhovatele na obnovu řízení ukončeného usnesením Krajského soudu v Brně dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016-38,

takto:

- I. Návrh navrhovatele na obnovu řízení **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se svým návrhem doručeným zdejšímu soudu dne 10. 1. 2019 domáhal vydání rozhodnutí, kterým by byla povolena obnova řízení ukončeného usnesením Krajského soudu v Brně dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016-38 (v právní moci dne 5. 9. 2018).
2. Posledně citovaným rozhodnutím krajský soud odmítl žalobu totožného navrhovatele jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť nebyly vyčerpány veškeré opravné prostředky, které správní řízení účastníkům skýtá, a napadené rozhodnutí nebylo konečné, neboť žalobou bylo napadeno rozhodnutí žalovaného (sice pravomocné), kterým bylo zrušeno rozhodnutí vydané v prvním stupni, a věc byla vrácena prvostupňovému úřadu práce k dalšímu řízení. To vše bylo učiněno ve prospěch žalobce, kterému prvostupňový úřad práce především nedal možnost se seznámit s podklady rozhodnutí před jeho vydáním a neumožnil mu se k nim vyjádřit. Novým rozhodováním ve věci tedy měl úřad práce své pochybení napravit. Poskytnutí soudní ochrany by za této situace bylo předčasné, neboť teprve konečné správní rozhodnutí ve věci bude rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., které lze napadnout správní žalobou. Správnost postupu krajského soudu byla následně potvrzena rozsudkem NSS ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 Ads 313/2018-23 (v právní moci dne 6. 12. 2018).

3. Z důvodu nutného posouzení přípustnosti návrhu na obnovu řízení soud dále z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 A 55/2016 zjistil, že předmětem předchozího soudního přezkumu navrhovatel učinil rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/87016-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/59819-921, kterým bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 10. 2. 2016, č. j. 5148/2016/VYS, a věc byla vrácena tomuto prvostupňovému úřadu práce k novému projednání. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci přiznána dávka mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje (na úhradu nájemného za měsíc 2/2016 a jízdného do Prahy) ve výši 5 140 Kč.
4. Z obsahu výše citovaného rozsudku NSS ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 Ads 313/2018-23, dále vyplývá, že po zrušení původního prvostupňového rozhodnutí se úřad práce znovu věcí samou zabýval a o dávce mimořádné okamžité pomoci znovu rozhodl rozhodnutím ze dne 11. 7. 2016, které bylo navrhovateli doručeno dne 25. 7. 2016. Proti tomuto rozhodnutí mohl navrhovatel brojit odvoláním a v případě jeho zamítnutí následně i správní žalobou. Zda se tak stalo, soudu není známo, ostatně to není ani předmětem nyní posuzovaného návrhu.
5. Navrhovatel v nyní posuzovaném návrhu doslova uvedl, že podává *žalobu na obnovu řízení pro zmatečnost ve správním soudnictví*, přitom údajnou zmatečnost nijak neupřesnil. Zcela nesrozumitelně sice dále uvedl, že *návrh činí z důvodu závažného trvalého doživotního poškození na zdraví v oblasti veřejné správy (...), kdy je v ČR obětí systému, nebyl v řízení před krajským soudem vyslyšen, a také vzhledem k pokusu ovlivnit řízení*. Z uvedených důvodů napadl návrhem na obnovu řízení v celém rozsahu pravomocné usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016-38. V návrhu také uvedl, že podání doplní nejpozději do 29. 3. 2019.
6. Přestože navrhovatel svůj návrh nedoplnil ani k datu vydání tohoto rozhodnutí, bylo možné uvedené podání posoudit dle jeho obsahu.
7. Řízení o návrhu na obnovu řízení podle části třetí, hlavy třetí, dílu druhého s.ř.s. nemohlo proběhnout a návrh musel být odmítnut z následujících důvodů:
8. Pro věc je podstatné, že návrhem na obnovu řízení ve smyslu § 111 s.ř.s. a násl. se navrhovatel domáhal obnovení soudního řízení pravomocně skončeného usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016-38 (v právní moci dne 5. 9. 2018). Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/87016-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/59819-921, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 10. 2. 2016, č. j. 5148/2016/VYS, ohledně sociální dávky mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje, a věc byla vrácena prvostupňovému úřadu práce k novému projednání. Navíc proti citovanému usnesení krajského soudu žalobce uplatnil (byť neúspěšně) opravný prostředek u NSS, kterým byla kasační stížnost (blíže viz shora).

9. Dle § 114 odst. 1 s.ř.s. je obnova řízení přípustná jen proti **rozsudku** vydanému **v řízení**
a) **o ochraně před zásahem správního orgánu**, b) **ve věcech politických stran a politických hnutí**.
10. K otázce přípustnosti obnovy řízení ve správním soudnictví je třeba nejprve uvést, že návrh na obnovu soudního řízení, systematicky zařazený v dílu druhém hlavy třetí části třetí s.ř.s., je mimořádným opravným prostředkem v soudních řízeních ve věcech správního soudnictví, jenž ve výjimečných případech umožňuje obnovení řízení před správním soudem. Smyslem a účelem obnovy řízení je náprava vad ve skutkových zjištěních vzniklých tím, že soudu nebyly v době vynesení rozhodnutí známy skutečnosti nebo důkazy způsobivé vnést odlišný pohled na skutkový stav věci i následné právní posouzení. Ustanovení § 111 s.ř.s. k tomu uvádí, že řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější. Obnova řízení, i kdyby byly dány „materiální“ podmínky definované v citovaném ustanovení § 111 s. ř. s., ovšem není přípustná vždy, nýbrž jen za splnění dalších velmi striktních podmínek, které stanoví v první řadě právě § 114 s.ř.s.
11. Podmínky přípustnosti jsou v § 114 s.ř.s. vymezeny v první řadě pozitivně v tom smyslu, že přípustná je obnova jen u těch druhů řízení, které zákon výslovně vyjmenovává – jsou to řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a řízení ve věcech politických stran a politických hnutí [§ 114 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.]. Jelikož se nepochybně jedná o vymezení taxativní, a contrario nutně platí, že v jiných typech řízení než zde uvedených obnova přípustná není. Soud má za to, že se jedná o natolik jednoznačné zákonné ustanovení, že jeho jakýkoliv jiný výklad by byl v přímém rozporu s jeho jazykovým vyjádřením i smyslem.
12. Z výše uvedené dikce § 114 odst. 1 s.ř.s. tedy vyplývá, že přípustnost obnovy řízení ve správním soudnictví je velmi omezená. Obnova řízení je stejně jako kasační stížnost mimořádným opravným prostředkem ve správním soudnictví, který umožňuje překonat překážku rei iudicatae a znovu ve věci rozhodnout. Jeho cílem je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních, které vyšly najevo až po právní moci vydaného rozhodnutí. Z výše uvedeného výkladu pro nyní posuzovaný návrh v první řadě platí, že obnova řízení není přípustná proti usnesením, a to ani usnesením, kterými se řízení končí (např. usnesení o odmítnutí návrhu, postoupení věci, zastavení řízení). Tento závěr vyplývá již z dikce § 111 s.ř.s., kde je toto potvrzeno jako jedna z podmínek obnovy řízení, tedy ukončení řízení pravomocným rozsudkem. Z § 114 odst. 1 s.ř.s. je dále zjevné, že zákon připouští obnovu řízení pouze ve věci, v níž bylo rozhodnuto rozsudkem, tedy v meritu, a to pouze ve dvou typech řízení: ochraně před zásahem správního orgánu (viz § 82 až 87 s.ř.s.) a v řízení ve věcech politických stran a hnutí (§ 94 až 96 s.ř.s.). Toto pravidlo je v dosavadní judikatuře správních soudů vykládáno naprosto striktně, tudíž platí, že v ostatních případech řízení ve správním soudnictví, kde zákonodárce výslovně obnovu řízení nepřipustil, obnova řízení přípustná není.
13. Obnova řízení je tedy přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí

(§ 114 odst. 1 s.ř.s.). S ohledem na výše provedený výklad je tedy nyní předložený návrh navrhovatele na obnovu soudního řízení **nepřípustný**, neboť jednak požaduje přezkoumat pravomocné usnesení soudu o odmítnutí žaloby, jímž se sice řízení končí, ale v souladu se zákonnou dikcí nejde o rozsudek, a jednak požaduje přezkoumat takový typ řízení, jenž je věcně dle zákona nepřípustný (nelze jej podřadit ani pod jeden ze dvou přípustných typů řízení – ochrana před zásahem správního orgánu či řízení ve věcech politických stran a hnutí). Navrhovatel v původním soudním řízení totiž požadoval přezkoumat rozhodnutí o přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje. Ve věci takové žaloby směřující proti rozhodnutí správního orgánu, o níž bylo původně Krajským soudem v Brně rozhodováno, je tak a contrario přípustnost obnovy vyloučena. Je zcela nesporné, že v daném případě nebyla splněna podmínka uvedená v § 114 odst. 1 s.ř.s., neboť navrhovatel se domáhá obnovy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jež zjevně není ani řízením o ochraně před zásahem správního orgánu, ani řízením ve věcech politických stran a politických hnutí. Uvedené závěry o „omezené“ přípustnosti obnovy řízení lze podpořit také judikaturou NSS (i když nejde přímo o totožný typ řízení). Z rozsudku NSS ze dne 4. 10. 2007, č. j. 9 Afs 132/2007-41, vyplývá, že *z § 114 odst. 1 s.ř.s. a contrario vyplývá, že návrh na obnovu řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. není přípustný; takový návrh soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.* Stejně tak z rozsudku NSS ze dne 1. 9. 2005, č. j. 3 Azs 219/2005-51, vyplývá, že *z § 114 odst. 1 s.ř.s. a contrario vyplývá, že návrh na obnovu řízení proti rozhodnutí soudu vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci azylu není přípustný; takový návrh soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.*

14. Pokud navrhovatel ve svém návrhu na obnovu řízení zmínil i pravomocný rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 Ads 313/2018-23 (v právní moci dne 6. 12. 2018), jímž bylo shora citované usnesení Krajského soudu v Brně v podstatě potvrzeno a kasační stížnost proti němu směřující byla zamítnuta, pak i v tomto rozsahu je třeba konstatovat, že návrh na obnovu řízení je zcela nepřípustný, neboť v souladu s § 114 odst. 2 s.ř.s. je obnova řízení zcela nepřípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Navrhovatel však svůj návrh adresoval výslovně pouze Krajskému soudu v Brně, protože zdejší soud věc formálně nepředkládal NSS (k rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení ve vztahu k jeho původnímu rozhodnutí o kasační stížnosti), a o návrhu jako celku rozhodl krajský soud.
15. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný.
16. Krajský soud s ohledem na výše uvedené odmítl návrh na povolení obnovy řízení ve věci rozhodnutí žalovaného podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť navrhovatel učinil tento návrh ve věci, v níž obnova řízení zákonem výslovně přípustná není a z žádného ustanovení s.ř.s. nelze dovodit, že by bylo možno povolit obnovu řízení ve věci jiné, než taxativně uvedené v § 114 odst. 1 s.ř.s., tedy ve věci ochrany před nezákonným zásahem (§ 82 a násl. s.ř.s.) a ve věcech politických stran a politických hnutí (§ 94 a násl. s.ř.s.), navíc neskončené rozsudkem. V projednávané věci se tak jedná o návrh, který je podle zákona nepřípustný.

17. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut. V daném případě byl návrh odmítnut, proto bylo o náhradě nákladů řízení ve vztahu k účastníkům řízení rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. dubna 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.